

CONDUCTOR

JANUSZ SIADLAK

KRZYSZTOF MEYER
CHORAL WORKS

THE COLLEGIUM CANTORUM CHOIR OF THE CZESTOCHOWA PHILHARMONIC

ANTOLOGIA POLSKIEJ TWÓRCZOŚCI A CAPPELLA
THE ANTHOLOGY OF POLISH A CAPPELLA WORKS

KRZYSZTOF MEYER

UTWORY CHÓRALNE | CHORAL WORKS

CHÓR FILHARMONII CZĘSTOCHOWSKIEJ „COLLEGIUM CANTORUM”
THE “COLLEGIUM CANTORUM”
CHOIR OF THE CZESTOCHOWA PHILHARMONIC
Janusz SIADLAK dyrygent | conductor

WSPÓŁWYDAWCA
CO-PUBLISHER

instytut rozwoju sztuki

PARTNERZY
PARTNERS

za'ks

FILHARMONIA CZĘSTOCHOWSKA
Im. Bronisława Hubermana

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW URZĘDU MARSZAŁKOWSKIEGO
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO ORAZ URZĘDU MIASTA CZĘSTOCHOWY

Województwo
Śląskie

CZĘSTO
CHOWA

PATRONAT

polmic.pl
Polski Ośrodek Informatyczny

PRESTO
MUSYKA DLA WIELU
Presto

portal informacyjny Radio Fiat
CZESTOCHOWSHIE24.PL
www.radiofiat.pl

Szczególne podziękowania dla Proboszcza Parafii pw. Jezusa Chrystusa Dobrego Pasterza w Wierchowisku, ks. Marka Jachna
Special thanks to the Pastor of the Parish of Jesus Christ the Good Shepherd in Wierchowisko – Fr. Marek Jachna

Krzysztof MEYER urodził się 11 sierpnia 1943 w Krakowie, gdzie studiował kompozycję i teorię w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej: początkowo w klasie Stanisława Wiechowicza, a po jego śmierci u Krzysztofa Pendereckiego. Ukończył kompozycję już po trzech latach, w 1965 roku, a w kolejnym roku również teorię muzyki (oba dyplomy uzyskał z wyróżnieniem). Uzupełniające studia w zakresie kompozycji i gry na fortepianie odbywał we Francji pod kierunkiem Nadii Boulanger

(w latach 1964, 1966 i 1968) oraz Witolda Lutosławskiego (1965–1970).

W latach 1966–1968 Krzysztof Meyer współpracował jako pianista z zespołem muzyki awangardowej MW2, koncertując w kraju i większości krajów europejskich.

Natychmiast po ukończeniu studiów podjął działalność pedagogiczną. Nauczał w Akademii Muzycznej w Krakowie (w latach 1966–1987 oraz 2008–2014), pełniąc również obowiązki prorektora tej uczelni (1972–1975) oraz kierownika Katedry Teorii Muzyki (1975–1987). Od 1987 do 2008 był profesorem kompozycji w Hochschule für Musik w Kolonii, zaś w latach 2009–2012 wykładał na Wydziale Muzykologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W latach 1971–1989 był członkiem Zarządu Głównego Związku Kompozytorów Polskich, zaś w latach 1985–1989 jego prezesem. Oprócz tego, przez czternaście lat (1974–1988), uczestniczył w pracach komisji programowej Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”.

Krzysztof Meyer jest laureatem m.in. Nagrody Ministra Kultury i Sztuki (1975), Medalu Rządu Brazylijskiego (1975), niemieckiej nagrody im. Johanna Gottfrieda Herdera (1984), Nagrody Związku Kompozytorów Polskich (1992), nagrody Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego (1993) oraz nagrody im. Johanna Stamitza (1996).

Jest członkiem Akademii der Künste w Mannheimu i Polskiej Akademii Umiejętności. Otrzymał Złoty Medal „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis” (2011), Krzyż Zasługi na Wstędze Orderu Zasługi Republiki Federalnej

Niemiec (2007) oraz rosyjski Medal im. Michaiła Glinki (2012). Jest honorowym profesorem Akademii Muzycznej im. Łysenki we Lwowie.

Jego utwory wykonywano na najważniejszych festiwalach europejskich, m.in. w programie „Warszawskiej Jesieni”, „Mużički Biennale Zagreb”, SIMC, „Holland Festival”, „Musikprotokoll-Graz”, Festiwalu w Aldeburgh, w Schleswig-Holstein, Lucerne Festival i Biennale w Wenecji.

Niektóre z utworów komponował na zamówienie wykonawców światowej sławy: *Koncert fletowy* dla Aurèle’a Nicoleta, *Koncert obojowy* dla Lothara Fabera, *Tryptyk liryczny* dla Petera Pearsa, *Pezzo capriccioso* dla Heinza Holligera, utwory wiolonczelowe dla Davida Geringasa, Iwana Monighettiego i Borysa Piergamienszczikowa.

W 1970 roku jego *I Symfonia* była obowiązkowym utworem współczesnym na Międzynarodowych Kursach Dyrygenckich w Monte Carlo prowadzonych przez Igora Markevitcha, a w 1999 *Hommage à Johannes Brahms* na podobnym kursie w Dublinie.

Krzysztof Meyer was born on August 11, 1943 in Kraków, where he studied composition and theory at the local State Higher School of Music: initially in the class of Stanisław Wiechowicz, and after his death with Krzysztof Penderecki. He graduated in composition after only three years, in 1965, and in the following year also in theory (he received both diplomas with

distinction). He completed additional studies in composition and piano in France under the supervision of Nadia Boulanger in 1964, 1966 and 1968, and Witold Lutosławski (1965–1970).

In the years 1966–1968, Krzysztof Meyer worked as a pianist with the avant-garde music ensemble MW2, giving concerts in Poland and most European countries.

Immediately after completing his studies, he began teaching. He taught at the Academy of Music in Kraków (1966–1987, and again in 2008–2014), also serving as vice-rector of that university (1972–1975) and as head of the Department of Music Theory (1975–1987). From 1987 to 2008 he was professor of composition at the Hochschule für Musik in Cologne, and from 2009–2012 he lectured in musicology at Adam Mickiewicz University in Poznań.

In 1971–1989 he was a member of the Main Board of the Polish Composers' Union, and in 1985–1989 its president. In addition, for fourteen years (1974–1988) he participated in the work of the program committee of the International Festival of Contemporary Music “Warsaw Autumn.”

Krzysztof Meyer is a laureate of, among others, The Minister of Culture and Art Award (1975), the Brazilian Government Medal (1975), the German Herder Award (1984), the Polish Composers' Union Award (1992), the Alfred Jurzykowski Foundation Award (1993), and the Johann Stamitz Award (1996).

He is a member of the Akademie der Künste in Mannheim and the Polish Academy of Arts and Sciences. He received the Gold Medal for Merit to Culture

“Gloria Artis” (2011), the Cross of Merit on the Ribbon of the Order of Merit of the Federal Republic of Germany (2007), and the Russian Mikhail Glinka Medal (2012). He is an honorary professor at the Lysenko Academy of Music in Lviv.

His works have been performed at the most important European festivals, including: in the programme of the “Warsaw Autumn,” “Mužički Biennale Zagreb,” SIMC, “Holland Festival,” “Musikprotokoll-Graz,” the Aldeburgh Festival, the Schleswig-Holstein Festival, the Lucerne Festival and the Venice Biennale.

Some of the pieces he composed were commissioned by world-famous performers: Flute Concerto for Aurèle Nicolet, Oboe Concerto for Lothar Faber, *Lyrical Triptych* for Peter Pears, *Pezzo capriccioso* for Heinz Holliger, cello pieces for David Geringas, Ivan Monighetti and Boris Pergamenschikov.

In 1970, his Symphony No. 1 was a mandatory contemporary piece at the International Conducting Courses in Monte Carlo led by Igor Markevitch, and in 1999, *Hommage à Johannes Brahms* at a similar course in Dublin.

Utwór ***Nehmt hin die Welt! – 4 Pieśni do słów Friedricha Schillera*** powstawał stopniowo. Jego pierwszą część *Nehmt hin die Welt! (Die Teilung der Erde)* napisałem w 2013 roku na zamówienie międzynarodowego festiwalu w Gohrisch (Saksońska Szwajcaria). Wykonawcą był chór *Vocal Concert Dresden*, dyrygował zaś Peter Kopp, który tak scharakteryzował ten utwór: „Tekst Friedricha Schillera jest mediatorem między kontrastującymi podejściami do tekstów w programie: wskazuje na artystę, artystkę, który nie radzi sobie w świecie materialnych interesów. I to w radosny sposób! Muzyka Meyera przekazuje tekst z dużym bogactwem harmonicznym i melodycznym, ale w sposób przypominający madrygał. Tak fascynuje, że chciałoby się usłyszeć ten utwór kilka razy, by przeżyć poszczególne jego elementy...”.

Ten niewielki chóralny utwór (trwający około 6 minut) stał się dla mnie zachętą do napisania kolejnych części, tak aby mógł powstać choćby krótki cykl na chór *a cappella*. Poezja Schillera od lat była mi bardzo bliska, toteż z przyjemnością dobieierałem wiersze, które byłyby połączone wspólną tematyką bądź spokrewnione nastrojowo. Po dłuższych poszukiwaniach znalazłem trzy o podobnym charakterze. Nad partyturą pracowałem w pierwszym półroczu 2024 roku, a prawykonanie cyklu odbyło się 5 grudnia 2024 roku w Częstochowie. Utwór wykonał Chór „Collegium Cantorum” pod dykcją jego założyciela, Janusza Siadlaka.

Wieliczalną napisałem w roku 1988 dla Ljubomira Romanskiego (Ljubomir Romansky). Był to bułgarski dyrygent zamieszkały w Niemczech, długoletni szef

orkiestry w Gelsenkirchen, który pod koniec życia prowadził chór specjalizujący się w wykonywaniu muzyki związanej z liturgią kościoła prawosławnego. Nie zdążył jednak mego utworu wykonać, toteż po raz pierwszy *Wieliczalną* dyrygował Jerzy Kurczewski ze swoim poznańskim chórem *Polskie Słowiki*. Prawykonanie odbyło się 15 maja 1989 roku w L’Hermitage we Francji. Tekst utworu oparty jest na Ewangelii wg św. Łukasza oraz modlitwy liturgicznej.

Stauen (Zdziwienie) jest czwartą częścią oratorium *Stworzenie świata*, które napisałem do refleksyjno-ekumenicznej poezji pastora Gerharda Engelsbergera. Obsada jest tradycyjna: czwórka solistów (sopran, alt, tenor, bas), chór mieszany i orkiestra symfoniczna. *Stauen* jest jedyną w tym utworze częścią wykonywaną wyłącznie przez chór. Oratorium skomponowałem na zamówienie miasta Hildesheim w związku z organizowanym tam symposium „Spotkanie religii świata”, odbywającym się pomiędzy 8 a 11 września 2000 roku, w ramach wystawy światowej EXPO 2000.

Stauen rozpoczyna (i kończy) inwokacja do Boga: *Gott, ewigweise Macht, wie strahlt dein Name in aller Welt!* [Boże, wieczna mocy, jakże Twe imię jaśnieje na całym świecie!]. Po niej rozpoczyna się opis wspańności stworzenia: *Auf die Himmel hast du deinen Glanz gelegt. Kinderworte werden zu Mauern denen, die nach dem Leben trachten, Säuglingsrufe zu Burgen allen, die Leben bedrohen. Meinem Staunen fehlen die Worte* [Potożyłeś swój blask na niebiosach. Słowa dzieci stają się murami dla tych, którzy szukają życia, krzyki niemowląt stają się zamkami dla wszystkich, którzy

zagrożają życiu. Moje zdumienie nie ma słów] i na zakończenie strofy: *Die Sonne, der Mond, die Gestirne – alles ist dein Werk* [Słońce, księżyc, gwiazdy – wszystko jest twoim dziełem].

Potem autor stawia pytanie o miejsce człowieka na świecie: *Wo ist mein Platz in dieser Weite? Warum beugst du dich zu mir? Was ist dein Sinn für des Menschen Leben? Nah am Herzen Gottes leben wir, an seiner Fülle haben wir teil, sein Glanz fällt auf uns, als seien wir Wesen der Himmel. Deine Schöpfung ist uns anvertraut. Den Weg hast du uns bereitet. Macht hast du uns überlassen* [Gdzie jest moje miejsce w tym ogromie? Dlaczego pochylasz się nade mną? Jaki jest Twój cel dla ludzkiego życia? Żyjemy blisko serca Boga, uczestniczymy w Jego pełni, Jego blask spada na nas jak na istoty z niebios. Twoje stworzenie jest nam powierzone. Przygotowałeś dla nas drogę. Dałeś nam moc].

Nad oratorium pracowałem w latach 1998–1999. Prawykonanie utworu odbyło się 10 września 2000 roku w Hildesheim. Pierwsza polska prezentacja utworu miała miejsce we Wrocławiu 12 września 2002 roku w ramach festiwalu *Wratislavia Cantans*.

Te Deum należy do tych utworów, nad którymi pracowałem kilkakrotnie, w odstepie wielu lat. Pierwsza wersja została wykonana w 1995 roku w Kilonii, jednakże nie zadowoliła mnie, toteż odłożyłem partyturę do szuflady. Wróciłem do utworu jedenaście lat później i nową wersję usłyszała publiczność w Gdańsku, w wykonaniu Polskiego Chóru Kameralnego *Schola Cantorum Gedanensis* pod dykcją Jana Łukaszewskiego.

Niestety i ona nie wydała mi się warta dalszych wykonań, toteż ponownie schowałem partyturę do szuflady. Dopiero wiosną 2024 roku utwór otrzymał ostateczny kształt. Jego prawykonanie miało miejsce w Krakowie 23 października tego samego roku, a wykonawcami był Chór *Collegium Cantorum* pod dyrekcją Janusza Siadlaka.

Krzysztof Meyer

The piece ***Nehmt hin die Welt! – 4 Pieces to Words by Friedrich Schiller*** was composed gradually. I wrote its first part *Nehmt hin die Welt! (Die Teilung der Erde)* in 2013 as a commission from the international festival in Gohrisch (Saxon Switzerland). The performer was the Vocal Concert Dresden choir, conducted by Peter Kopp, who described the piece as follows: "Friedrich Schiller's text is a mediator between the contrasting approaches to the texts in the programme: it points to the artist, an artist who cannot cope in the world of material interests. And he does it in a joyful way! Meyer's music conveys the text with great harmonic and melodic richness, but in a way reminiscent of a madrigal. It is so fascinating that one would like to hear this piece several times to experience its individual elements..." This small choral piece (lasting about 6 minutes) became an incentive for me to write subsequent parts, so that at least a small cycle for an a cappella choir could be created.

Schiller's poetry has been very close to me for years, so I was happy to look for poems that would be connected by a common theme or related in mood. After a long search, I found three of a similar nature. I worked on the score in the first half of 2024, and the first performance of the cycle took place on December 5, 2024 in Częstochowa. The performer was the Collegium Cantorum Choir conducted by its founder, Janusz Siadlak.

I wrote ***Velichalnaya*** in 1988 for Ljubomir Roman-sky. He was a Bulgarian conductor living in Germany, a long-time director of the orchestra in Gelsenkirchen, who towards the end of his life led a choir specializing in performing music related to the liturgy of the Orthodox Church. However, he did not have time to perform my piece, so the first performance of *Velichalnaya* was conducted by Jerzy Kurczewski with his Poznań choir *Polskie Słowiki* [The Polish Nightingales]. The premiere took place on May 15, 1989 in L'Hermitage in France. The text of the piece is based on the Gospel of St. Luke and a liturgical prayer.

Stauen [Amazement] is the fourth part of the oratorio *Creation of the World*, which I wrote to the reflective and ecumenical poetry of pastor Gerhard Engelsberger. The cast is traditional: four soloists (soprano, alto, tenor, bass), mixed choir and symphony orchestra. *Stauen* is the only part in this piece performed exclusively by the choir. I composed the oratorio on commission from the city of Hildesheim in connection with the "Meeting of the World's Religions" symposium organized there, which took place between September 8 and 11, 2000, as part of the EXPO 2000 world exhibition.

Stauen begins (and ends) with an invocation to God: *Gott, ewigweise Macht, wie strahlt dein Name in aller Welt!* [God, eternal power, how your name shines throughout the world!] After this comes a description of the splendor of creation: *Auf die Himmel hast du deinen Glanz gelegt. Kinderworte werden zu Mauern denen, die nach dem Leben trachten, Säuglingsrufe zu Burgen allen, die Leben bedrohen. Meinem Stauenen fehlen die Worte* [You have placed your light in the heavens. The words of children become walls for those who seek life, the cries of infants become castles for all who threaten life. My astonishment has no words.] At the end of the stanza: *Die Sonne, der Mond, die Gestirne – alles ist dein Werk* [The sun, the moon, the stars – all is your work.]

Then the author asks the question about man's place in the world: What is my place in the world? Why are you so afraid? Is there a sin for human life? Because of the heart, God has life, and our fullness has been lost, our glory has fallen on us, or our God has fallen on us. This lesson is ours to learn. The way has been given to us. The power has been given to us. (Where is my place in this vastness? Why do you bend over me? What is your purpose for human life? We live close to the heart of God, we participate in His fullness, His light falls on us as on beings from heaven. Your creation is entrusted to us. You have prepared a way for us. You have given us strength.) I worked on the oratorio in 1998–1999. The premiere of the piece took place on 10 September 2000 in Hildesheim. The first Polish presentation of the piece took place in Wrocław on 12 September 2002, as part of the *Wratislavia Cantans* festival.

Te Deum is one of those pieces that I have worked on several times, over many years. The first version was performed in 1995 in Cologne, but it did not satisfy me, so I put the score away. I returned to the piece eleven years later and the new version was heard by the audience in Gdańsk, performed by the Polish Chamber Choir *Schola Cantorum Gedanensis* conducted by Jan Łukaszewski. Unfortunately, it did not seem worthy of further performances, so I put the score away again. It was not until the spring of 2024 that the piece took its final form. Its premiere took place in Kraków on 23 October of the same year, and the performers were the Collegium Cantorum Choir conducted by Janusz Siadlak.

Krzysztof Meyer

Nehmt hin die Welt!

4 Pieśni do stów Friedricha Schillera

1 Die Teilung der Erde

„Nehmt hin die Welt!“ rief Zeus von seinen Höhen
Den Menschen zu. „Nehmt, sie soll euer sein!
Euch schenk ich sie zum Erb und ewgen Lehen –
Doch teilt euch brüderlich darein!“

Da eilt', was Hände hat, sich einzurichten,
Es regte sich geschäftig jung und alt.
Der Ackermann griff nach des Feldes Früchten,
Der Junker birschte durch den Wald.

Der Kaufmann nimmt, was seine Speicher fassen,
Der Abt wählt sich den edeln Firnewein,
Der König sperrt die Brücken und die Straßen
Und sprach: „Der Zehente ist mein.“

Ganz spät, nachdem die Teilung längst geschehen,
Naht der Poet, er kam aus weiter Fern –
Ach! da war überall nichts mehr zu sehen,
Und alles hatte seinen Herrn!

„Weh mir! So soll denn ich allein von allen
Vergessen sein, ich, dein getreuster Sohn?“
So ließ er laut der Klage Ruf erschallen
Und warf sich hin vor Jovis Thron.

„Wenn du im Land der Träume dich verweilet“,
Versetzt der Gott, „so hadre nicht mit mir.
Wo warst du denn, als man die Welt geteilet?“
„Ich war“, sprach der Poet, „bei dir.“

„Mein Auge hing an deinem Angesichte,
An deines Himmels Harmonie mein Ohr –
Verzeih dem Geiste, der, von deinem Lichte
Berauscht, das Irdische verlor!“

„Was tun?“ spricht Zeus, „die Welt ist weggegeben,
Der Herbst, die Jagd, der Markt ist nicht mehr mein.
Willst du in meinem Himmel mit mir leben –
So oft du kommst, er soll dir offen sein.“

Nehmt hin die Welt!

4 Pieśni do stów Friedricha Schillera

1 Podział świata

„Przejmijcie świat!“ – rzekł Zeus z wysokości
Do ludzi w dole. – „Miejcie go na wieki!
Tylko się nim podzielcie, jak przystało
Na jeden ród, na równoprawnych braci“.

I wszyscy – młodzi, starzy, w średnim wieku –
Wszyscy, co mieli tylko siłę w rękach,
Zaczęli działać: oracz ruszył w pole,
Obszarnik – w las, a kupiec – po towary,

Który do dziś gromadzi w swoim sklepie.
Mnich z winorośli tworzy zacne wino,
A król zamyka gościńce i mosty
I każe płacić sobie dziesięcinę.

Aż wreszcie kiedyś – długo, długo potem –
Nie wiedzieć skąd pojawił się poeta.
Lecz cóż, nie było już nigdzie niczego,
Co byłoby bezpańskie i do wzięcia.

„O biada mi! – zakrzyknął – powinienem
Być tu z wszystkimi na samym początku.
Bo teraz nie ma tu już czego szukać...
Lecz jak to, ja, twój najwierniejszy syn –

Skierował swoje słowa do Zeusa –
Mam zostać bez niczego? Zapomniany?”.
Na co mu odrzekł Zeus: „Nie skarż się!
Było nie bujać w obłokach! Gdzie byłeś,

Kiedy dzielono ziemię?“ – „Byłem z tobą!
Wpatrzony w ciebie, zasłuchany w twoją
Harmonię sfer... O, przebacz mi, duchowi
Twojego światła, który się pogubił“.

„Nic nie poradzę – odpowiedział Zeus –
Świat jest rozdany i nic z jego rzeczy
Już do mnie nie należy. Jeśli chcesz,
Zamieszkaż ze mną. Tu zawsze masz dom“.

Przetoczył Antoni Libera

Nehmt hin die Welt!

4 Songs to Words by Friedrich Schiller

① The Division of the Earth

"Take the world!" cried Zeus from his heights
To the people below. "Take it as your own!
I give it to you as inheritance, an eternal lease –
But divide it fairly, as brothers should."

Then all who had hands hurried to claim their share,
Young and old alike busily made their move.
The farmer seized the fruits of the field,
The nobleman hunted through the woods.

The merchant took what his storehouses could hold,
The abbot chose the noble vintage wine,
The king barred the bridges and the roads,
Proclaiming, "The tithe shall be mine."

Much later, long after the division was done,
The poet arrived, from a distant land –
But alas! By then, there was nothing left to see,
And everything already had its master!

"Alas for me!" he cried. "Am I to be the only one,
Forgotten, though I am your most faithful son?"
He let his lamentation ring aloud
And threw himself before Zeus' throne.

"If you lingered in the land of dreams,"
The god replied, 'then do not quarrel with me.
Where were you when the earth was divided?'
"I was," said the poet, "with you."

"My eyes were fixed on your face,
My ears attuned to the harmony of your heavens –
Forgive the spirit who, intoxicated by your light,
Lost sight of earthly things!"

"What can I do?" Zeus said. "The world is given away,
The harvest, the hunt, the market – none of it is mine.
But if you wish to dwell with me in my heavens,
Whenever you come, it shall be open to you."

② Einem jungen Freund als er sich der Weltweisheit widmete

Schwere Prüfungen mußte der griechische Jüngling bestehen,
Eh das Eleusische Haus nun den Bewährten empfang.

Bist du bereit und reif, das Heiligtum zu betreten,
Wo den verdächtigen Schatz Pallas Athene verwahrt?
Weißt du schon, was deiner dort harrt? wie teuer du kaufest?
Daß du ein ungewiß Gut mit dem gewissen bezahlst?
Fühlst du dir Stärke genug, der Kämpfe schwersten zu kämpfen,
Wenn sich Verstand und Herz, Sinn und Gedanken entzweien,
Mut genug, mit des Zweifels unsterblicher Hydra zu ringen
Und dem Feind in dir selbst männlich entgegenzugehn,
Mit des Auges Gesundheit, des Herzens heiliger Unschuld
Zu entlarven den Trug, der dich als Wahrheit versucht?

Fliehe, bist du des Führers im eigenen Busen nicht sicher,
Fliehe den lockenden Rand, ehe der Schlund dich verschlingt.
Manche gingen nach Licht und stürzten in tiefere Nacht nur,
Sicher im Dämmerchein wandelt die Kindheit dahin.

② Pewien młody przyjaciel poszukujący mądrości

Zanim przyjęto młodzieńca na misteria w Eleusis,
Zadawano mu wiele ostrzegających pytań.

Czy jesteś już gotowy, aby wejść do świątyni,
Gdzie Atena ukrywa swój podejrzany skarb?
Czy jesteś świadomy tego, co cię właściwie czeka?
Że za niepewne dobro musisz zapłacić pewnym?
Czy jesteś dosyć silny na najtrudniejszą walkę,
Gdy serce, wola i myśl zaczynają się łącać?
I dostatecznie odważny, by zмагаć się z Hydrami wątplenia
I stawić mężnie czoła wrogowi w samym sobie –
Nie dawać wiary oku i niewinnemu sercu –
By zdemaskować fałsz, co jawi się jako prawda?

Jeśli nie jesteś pewien samego siebie, uciekaj!
Cofnij się sprzed krawędzi, za którą czyha przepaść!
Niektórzy, co poszli za światłem, pogrążyli się w mroku.
Bezpieczniej pozostać w cieniu beztróskiego dzieciństwa.

Przetoczył Antoni Libera

② To a Young Friend Devoted to Philosophy

The Greek youth had to endure heavy trials
Before the Eleusinian house would welcome him in.

Are you prepared and mature enough to enter the sanctuary,
Where Pallas Athena guards her suspicious treasure?
Do you know what awaits you there, and the price you must pay?
That you will exchange a certain good for one uncertain?
Do you feel strong enough for the hardest of battles,
When heart, will, and thought begin to falter?
And brave enough to wrestle with doubt's immortal Hydra,
To face the enemy within yourself like a man –
To mistrust your own eyes and the innocence of your heart –
To unmask the falsehood that disguises itself as truth?

Flee, if you cannot trust the guide within your own breast,
Flee the alluring edge before the abyss swallows you whole.
Many sought the light and fell into deeper darkness.
Safer it is to remain in the shadow of carefree childhood.

③ Der philosophische Egoist

Hast du den Säugling gesehn, der, unbewußt noch der Liebe,
Die ihn wärmet und wiegt, schlafend von Arme zu Arm
Wandert, bis bei der Leidenschaft Ruf der Jüngling erwachet
Und des Bewußtseins Blitz dämmernd die Welt ihm erhellt?
Hast du die Mutter gesehn, wenn sie süßen Schlummer
dem Liebling
Kauft mit dem eigenen Schlaf und für das Träumende sorgt,
Mit dem eigenen Leben ernährt die zitternde Flamme
Und mit der Sorge selbst sich für die Sorge belohnt?
Und du lästerst die große Natur, die, bald Kind und bald Mutter,
Jetzt empfänget, jetzt gibt, nur durch Bedürfnis besteht?
Selbstgenügsam willst du dem schönen Ring dich entziehen,
Der Geschöpf an Geschöpf reiht in vertraulichem Bund,
Willst, du Armer, stehen allein und allein durch dich selber,
Wenn durch der Kräfte Tausch selbst das Unendliche steht?

③ Filozofujący egoista

Któż nie widział dziecięcia, tulonego w ramionach,
Które jednak nic nie wie, że to przejaw miłości,
A które ją pojmuje, dopiero gdy dorośnie –
W rozbłysku namiętności, która rozświetla świat?
I któż nie widział matki, która sen swego dziecka
I jego błogi spokój optała własnym snem,
Ba, która pływok życia podtrzymuje swym życiem,
A swe troski i trudy traktuje jako nagrodę?
Czemu więc bluźnisz Naturze, która to bierze, to daje –
Raz jest dzieckiem, raz matką – która jest wieczną potrzebą?
Czemu chcesz zerwać śluby tej szlachetnej wierności –
Być samowystarczalnym, niezwiązanym, samotnym –
Gdy nawet nieskończoność to ciągła wymiana mocy?

Przełożył Antoni Libera

③ The Philosophical Egoist

Have you seen the infant, still unaware of love,
That warms and cradles him, wandering from arm to arm,
Sleeping, until the call of passion awakens the youth,
And the flash of consciousness dawns to illuminate the world?
Have you seen the mother, who buys her child's sweet slumber
With her own sleep, tending to the dreaming one,
Nourishing the flickering flame of life with her own,
And rewarding herself for her care with care itself?
And yet you blaspheme great Nature, who, now child, now
mother,
Takes and gives, sustained solely by need?
Self-sufficient, you wish to break free from the noble circle,
That binds creature to creature in intimate union,
You, poor soul, wish to stand alone, relying only on yourself,
When even the Infinite exists through the exchange of forces?

④ Die Dichter der alten und neuen Welt

Sagt, wo sind die Vortrefflichen hin, wo find ich die Sänger,
Die mit dem lebenden Wort horchende Völker entzückt,
Die vom Himmel den Gott, zum Himmel den Menschen gesungen,
Und getragen den Geist hoch auf den Flügeln des Lieds?

Ach, die Sänger leben noch jetzt, nur fehlen die Thaten
Würdig der Leyer, es fehlt ach! ein empfangendes Ohr.
Glückliche Dichter der glücklichen Welt! Von Munde zu Munde
Flog, von Geschlecht zu Geschlecht euer empfundenes Lied!
Jeder, als wär ihm ein Sohn gebohren, empfieng mit
Entzücken,
Was der Genius ihm, redend und bildend, erschuf.

An der Glut des Gesangs entbrannten des Hörers Gefühle,
An des Hörers Gefühl nährte der Sänger die Glut,
Nahrt' und reinigte sie! Der Glückliche, dem in des Volkes
Stimme der weisen Natur neues Orakel noch klang,
Dem noch von aussen das Wort der richtenden Wahrheit
erschallte,
Das der Neuere kaum – kaum noch im Busen vernimmt.

Weh ihm, wenn er von aussen es jetzt noch glaubt zu
vernehmen,
Und ein betrogenes Ohr leyht dem verführenden Ruf!
Aus der Welt um ihn her sprach zu dem Alten die Muse,
Kaum noch erscheint sie dem Neu'n, wenn er die
seine – vergit.

④ Poeci dawnego i nowego wiata

I gdzie sa dzi ci wielcy, nawiedzeni pieniarze,
Ktorzy wprawiają w zachwy suchajacy ich lud?
Którzy piewaja z nieba tak ludziom, jak i bogom,
I którzy na skrzydach pieni niosa wysoko ducha?

O, yja jeszcze, są jeszcze – tylko brakuje Czynu
Godnego dawnej lutni, tylko brakuje Ucha.
Szczeliwi wielcy poeci tamtych szczeliwych lat,
Kiedy Pien z ust do ust pyna w pokolenia,
A kady, kto jej sucha – tego tworzy geniusza –
Traktowa ją jak syna, który mu si narodzi.

Pien ywia suchacza, wzniecaa jego uczucia;
Pieniarz je temperowa, uszlachetnia, uwznioa.
I szczeliwy by czowiek, który w gosie wspolnoty
Sysza nową wyroczne – gos przemodrej natury;
I dla którego Sowo, co przychodzio z zewnarz,
Byo probierzem prawdy – dzis przeczuwanej zaledwie
Przez jego ponych wnukow, i to tylko w ich wnetrzu.

Biada im, jeli myla, e syszay cokolwiek z zewnarz;
e do ich uszu trafia uwodzicielskie wezwanie!
Muza dawaa si syszec jedynie w dawnym wiecie.
W nowym, by cho ja spotkac, trzeba o nim zapomniec.

Przeoy Antoni Libera

④ The Poets of the Old and New Worlds

Tell me, where are the great ones now, the inspired poets,
Who enraptured listening peoples with their living word?
Who sang from the heavens to men, and of men to the gods,
And lifted the spirit high on the wings of their songs?

Oh, they still live, they are still here – but the Deed is missing,
Worthy of the lyre; the Ear, alas, is missing too.
Happy were the great poets of those fortunate times,
When Song flowed from mouth to mouth, through generations.
Each listener, as though a son were born to him,
Welcomed with joy what the genius had created, speaking
and shaping.

The flame of song kindled the feelings of the listener;
The poet tempered and purified, ennobled and exalted them.
Fortunate was the man who, in the voice of the people,
Heard a new oracle – the voice of wise nature,
For whom the Word that came from without
Served as the measure of truth – a truth today's late-borns
Can barely sense, and even then, only within themselves.

Woe to them if they believe they hear it from without,
And lend their deceived ear to the seductive call!
The Muse spoke to the old world from the world around them.
To the new, she scarcely appears – unless it forgets itself.

⑤ Wieliczalnaja

Wieliczit dusza moja Gospoda i wozradowasia duch moj o Bozie,
Spasie mojem. Czestniejszujo Cheruwm i sawniejszujo
biez srawnienija Sierafim,
Bez istlenija Boga Sowa rodszujo, suszczujo Bogorodicu
Tia wieliczajem.

Jakoprizrie na smirenije raby swojeja; siebo otnunie uba-
at mia wsi rodi.

Czistniejszujo i sawniejszujo biez srawnienija Sierafim,
Biez istlenija Boga Sowa rodszujo, suszczujo Bogorodicu
Tia wieliczajem.

Jako sotwori mnie wieliczije Silnyj; i swiato imia Jego, i miost'
Jego w rody rodow bojaszczimsia Jego.

Czistniejszujo Cheruwm i sawniejszujo biez srawnienija
Serafim,
Bez istlenija Boga Sowa rodszujo, suszczujo Bogorodicu
Tia wieliczajem.

Sotwori dierzawu myszczuju Swojeju, rasstoczi gordyja
mysliju sierdcach ich.

Czistniejszujo Cheruwm i sawniejszujo biez srawnienija
Serafim,
Bez istlenija Boga Sowa rodszujo, suszczujo Bogorodicu
Tia wieliczajem.

Nizoy silnyja so priesto i wozniesie smirenija,
Aczuszczija isponi bog i bogatiaszczijasia otpusti tsczi.
Czistniejszujo Cheruwm i sawniejszujo biez srawnienija
Serafim,
Bez istlenija Boga Sowa rodszujo, suszczujo Bogorodicu
Tia wieliczajem.

Wosprijat Izraila otroka Swojego, pomianuti miosti,
Jako e gagoako otcem naszym, Awraamu i siemieni jego

daže do wieka.

Czistniejszuj Chieruwim i sławniejszuj biez srawnienija Serafim,

Bez istlenija Boga Słowa różdszuj, suszczuj Bogorodicu Tia wieliczajem.

5 Velichalnaya

Velichit dusha moya Gospoda, i vozradovalasya dukh moy o Bozhe,

Spase moyem. Chestneyshuyu Kheruvim i slavnieshuyu bez sraveniya Serafim,

Bez istleniya Boga Slova rozhdshuyu, sushchuyu Bogoroditsu, Tya velichayem.

Yako prizre na smirenje raby Svoeya; se bo otnyne ublozhat mya vsi rodi.

Chestneyshuyu i slavnieshuyu bez sraveniya Serafim,

Bez istleniya Boga Slova rozhdshuyu, sushchuyu Bogoroditsu, Tya velichayem.

Yako sotvori mne velichije Silnyy; i svyato imya Yego, i milost' Yego v rody rodov boyashchimsya Yego.

Chestneyshuyu Kheruvim i slavnieshuyu bez sraveniya Serafim,

Bez istleniya Boga Slova rozhdshuyu, sushchuyu Bogoroditsu, Tya velichayem.

Sotvori derzhavu myshtseyu Svoeyu, rastochi gordyya mysliyu serdtsekh ikh.

Chestneyshuyu Kheruvim i slavnieshuyu bez sraveniya Serafim,

Bez istleniya Boga Slova rozhdshuyu, sushchuyu Bogoroditsu, Tya velichayem.

Nizlozhi silnyya so prestol i voznessye smirenniya,

Alchushchiya ispolni blag, i bogatyashchiya otpusti tshchi.

Chestneyshuyu Kheruvim i slavnieshuyu bez sraveniya Serafim,
Bez istleniya Boga Slova rozhdshuyu, sushchuyu Bogoroditsu, Tya velichayem.

Vospriyat Izrailya otroka Svoego, pomyanuti milosti,

Yako zhe glagolal k ottсам nashim, Avraamu i semeni yego dazhe do veka.

Chestneyshuyu Kheruvim i slavnieshuyu bez sraveniya Serafim,

Bez istleniya Boga Slova rozhdshuyu, sushchuyu Bogoroditsu, Tya velichayem.

6 Te Deum

Te Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te aeternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi caeli et universae Potestates:

Tibi Cherubim et Seraphim incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt caeli et terra maiestatis gloriae tuae.

Te gloriosus Apostolorum chorus;

Te Prophetarum laudabilis numerus:

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia;

Patrem immensae maiestatis:

Venerandum tuum verum, et unicum Filium:

Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriae, Christe

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu, ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo aperuisti credentibus regna caelorum.

Tu ad dextram Dei sedes, in gloria Patris.

Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni, quos pretiosos sanguine redemisti!

Aeterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari!

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic haereditati tuae!

Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum!

Per singulos dies benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire!

Miserere nostri, Domine, miserere nostri!

Fiat misericordia tua. Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te!

In te, Domine, speravi: Non confundar in aeternum. Amen.

Chór Filharmonii Częstochowskiej „Collegium Cantorum” to zespół, który powstał jako połączenie wielkiej pasji do muzyki, zaangażowania oraz wielkiej wrażliwości muzycznej. Chór „Collegium Cantorum” to energia i profesjonalizm oraz intensywna, systematyczna praca artystyczna, która umożliwia ciągłe doskonalenie umiejętności, a zarazem przygotowanie obszernego i niezwykle zróżnicowanego repertuaru. Śpiewacy chóru z łatwością odnajdują się zarówno w muzyce klasycznej, operowej, rozrywkowej i musicalowej, jak i w utworach współczesnych. Zespół pojawia się na scenie w pełnym składzie, w mniejszych ansamblach, jak i solowo, prezentując kunszt wokalny. W efekcie

każdy koncert „Collegium Cantorum” jest wyjątkowym wydarzeniem i prawdziwym świętem muzyki chóralnej.

Chór jest kontynuatorem istniejącego od 1987 roku zespołu, powołanego do życia przez Janusza Siadlaka. Doświadczenie szefa zespołu zdobyte na przestrzeni lat oraz jego chęć tworzenia najwyższej jakości wykonań doprowadziły do profesjonalizacji działań chóru. Jako 24-osobowy, zawodowy chór mieszany „Collegium Cantorum” działa od roku 2012, będąc jednym z zespołów artystycznych Filharmonii Częstochowskiej. Kierownikiem zespołu jest nieprzerwanie maestro Siadlak.

Chór „Collegium Cantorum” koncertował niemalże w całej Polsce, w większości krajów Europy, a także

w Argentynie (dwukrotnie), Urugwaju, Rosji, Chinach i USA (dwukrotnie), wszędzie zbierając znakomite recenzje i spotykając się z entuzjastycznym przyjęciem publiczności.

Zespół dokonał wielu prawykonań utworów kompozytorów polskich. Jest doceniany za nienaganną technikę oraz wyjątkową wrażliwość muzyczną w nawet bardzo wymagających, rzadko goszczących na scenach dziełach kompozytorów takich jak Arvo Pärt, Ernst Pepping czy Hugo Distler. Wielokrotnie zapraszany przez Zbigniewa Preisnera do współpracy przy różnorodnych projektach związanych z muzyką filmową oraz produkcjami telewizyjnymi.

Istotną częścią działalności „Collegium Cantorum” są autorskie przedsięwzięcia organizowane w ramach działalności Filharmonii Częstochowskiej – należą do nich tematyczne widowiska muzyczne, takie jak *Gorąca Afryka* czy *Jazz a cappella*, cieszące się uznaniem i ogromną popularnością wśród publiczności, oraz świętujący triumfy cykl tematycznych koncertów *Czwartkowe Wieczory z Chórem Filharmonii Częstochowskiej „Collegium Cantorum”* prezentujący bogactwo i różnorodność muzyki wokalne (od muzyki najnowszej, poprzez klasykę, operę po rozrywkę i żarty muzyczne). „Collegium Cantorum” jest również organizatorem „Festiwalu Muzycznego Rodziny Bachów”.

The „Collegium Cantorum” Choir of the Częstochowa Philharmonic is an ensemble that was created as a combination of great passion for music,

commitment and great musical sensitivity. Singers of the choir easily find their place in classical, entertainment music, opera, musical, as well as in contemporary works. The ensemble appears on the stage as a whole, in smaller ensembles, as well as solo, presenting vocal artistry. As a result, each concert of “Collegium Cantorum” is a unique event and a true celebration of choral music. The choir is a continuator of the ensemble established in 1987 by Janusz Siadlak.

The experience of the director of the ensemble gained over the years and his desire to create the highest quality performances led to the professionalisation of the choir. As a 24-person, professional mixed choir, “Collegium Cantorum” has been operating since 2012, being one of the artistic groups of the Częstochowa Philharmonic.

The “Collegium Cantorum” choir has given concerts almost all over Poland, in most European countries, as well as in Argentina (twice), Uruguay, Russia, China and the USA (twice), gathering excellent reviews and meeting with the enthusiastic reception of the audience.

The ensemble has made many world premieres of works by Polish composers. It is appreciated for impeccable technique and exceptional musical sensitivity in even very demanding, rarely performed works by such composers as Arvo Pärt, Ernst Pepping or Hugo Distler.

An important part of the activities of “Collegium Cantorum” are their own events organized as part of the Częstochowa Philharmonic’s activities.

**CHÓR FILHARMONII CZĘSTOCHOWSKIEJ „COLLEGIUM CANTORUM”
THE “COLLEGIUM CANTORUM” CHOIR OF THE CZĘSTOCHOWA PHILHARMONIC**

soprany | sopranos

Justyna Kozak
Aleksandra Łabęcka
Anna Posturzyńska
Małgorzata Beata Siadlak
Agata Widera

alty | altos

Weronika Gębala
Barbara Konarzewska
Beata Nowicka
Agnieszka Pszenica
Angelina Roch-Domagała
Ewa Szumna

tenory | tenors

Jacek Boratyński
Kacper Jaskulak
Jakub Kiciński
Rafał Kozak
Andrij Levchuk
Grzegorz Rogut

basy | basses

Michał Gębala
Grzegorz Guzera (utwór | track: 5)
Michał Kiepusa
Jacek Kobylnik
Anatolii Portian

dr Janusz SIADLAK – dyrygent, chórmistrz oraz organizator życia muzycznego. Założyciel i dyrygent Chóru „Collegium Cantorum”. Uhonorowany srebrnym medalem „Zasłużony kulturze – Gloria Artis”. Tytuł doktora sztuk muzycznych uzyskał w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie.

Jest inicjatorem i twórcą wielu wydarzeń artystycznych w tym cykli koncertowych i festiwalu. Jest także współtwórcą i dyrektorem artystycznym Polish Chamber Voices.

Od stycznia 2003 do sierpnia 2009 sprawował funkcję kierownika chóru w Zespole Pieśni i Tańca „Śląsk”. Laureat kilkudziesięciu nagród i statuetek dla „Najlepszego Dyrygenta”, „Człowieka Roku”. Zasłużony Działacz Kultury – wyróżnienie Ministra Kultury Rzeczypospolitej Polskiej, laureat Nagrody Specjalnej Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego “W uznaniu nieocenionych zasług dla polskiej kultury muzycznej” oraz nagrody Prezydenta Miasta Częstochowy za szczególne osiągnięcia w dziedzinie muzyki, a także wielu innych nagród i wyróżnień zdobywanych podczas konkursów i festiwalu na całym świecie.

Występował w niemal wszystkich krajach Europy, a także w Ameryce Północnej, Ameryce Południowej i Azji.

Obszarem szczególnego zainteresowania Janusza Siadlaka jest pogłębianie wrażliwości na jakość i ekspresję dźwięku, uzyskanie bogactwa barw brzmienia poprzez pogłębianie warsztatu wokalnego śpiewaków do uzyskania jak największej homogeniczności brzmienia chóru.

Janusz SIADLAK – conductor, choirmaster and organiser of musical life. Founder and conductor of the “Collegium Cantorum” Choir – currently the choir of the Częstochowa Philharmonic. He was awarded a silver “Medal for Merit to Culture – Gloria Artis.” Doctor of Music Arts.

He is an initiator and creator of many artistic events (Academic Musical Meetings, Musicalia Czestochoviana, Music in Temples, Palace Concerts, Thursday Evenings with the Choir), including the Bach Family Music Festival organised in Częstochowa since 2010. He is also a co-founder and artistic director of Polish Chamber Voices.

From January 2003 to August 2009, he was director of the choir in the “Śląsk” Song and Dance Ensemble. Winner of several dozen of prizes and statuettes, including awards for “The Best Conductor” and “Man of the Year.” Distinguished Culture Activist – honorary mention of the Minister of Culture of the Republic of Poland, winner of the Special Award of the Minister of Culture and National Heritage “In recognition of invaluable contributions to Polish music culture” and awards of the President of the City of Częstochowa for outstanding achievements in the field of music and many other prizes and awards won during competitions and festivals around the world.

He has performed in almost all European countries as well as in North America, South America and Asia.

An area of particular interest to Janusz Siadlak is deepening sensitivity to the quality and expression of sound, obtaining a richness of sound colours

by developing the vocal workshop of singers to obtain the greatest homogeneity of the choir’s sound.

THE ANTHOLOGY OF POLISH A CAPPELLA WORKS
ŚWIATOWA PREMIERA FONOGRAFICZNA | WORLD PHONOGRAPHIC PREMIERE

Krzysztof MEYER (*1943) UTWORY CHÓRALNE | CHORAL WORKS

Nehmt hin die Welt!, Op. 120 na chór mieszany | for mixed choir (2013–2024)

(słowa | words: Friedrich Schiller)

①	Die Teilung der Erde	6:14
②	Schwere Prüfungen*	5:18
③	Hast du den Säugling gesehn*	3:52
④	Die Dichter der alten und neuen Welt*	5:50

⑤ **Wieliczalnaja, Op. 71** na chór mieszany | for mixed choir (1988) 8:51

⑥ **Staunen, Op. 91** na chór mieszany | for mixed choir (1988–1989) 6:51
(słowa | words: Gerhard Engelsberger)

⑦ **Te Deum, Op. 84** na chór mieszany | for mixed choir (1995, rew. | rev. 2024)* 13:47

Całkowity czas | Total time: 50:45

* ŚWIATOWA PREMIERA FONOGRAFICZNA | WORLD PHONOGRAPHIC PREMIERE

CHÓR FILHARMONII CZĘSTOCHOWSKIEJ „COLLEGIUM CANTORUM”
THE “COLLEGIUM CANTORUM” CHOIR OF THE CZĘSTOCHOWA PHILHARMONIC
Janusz SIADLAK dyrygent | conductor

Polecamy także | We also recommend:

DUX 1463

DUX 1795

DUX 1772

DUX 1905

DUX 1601

DUX 1692

DUX 2055